

IN HOC VOLVMINE CONTINENTVR

VALERII CORDI SI- meſuſij Annotationes in Pedacij

Dioscoridis Anazarbei de Medica materia libros V, longe alicet quam ante
tē hac ſunt euulgatæ.

EIVSDEM VAL. CORDI HISTORIAE STIRPIVM LIB. IIII. POST-
hum, nunc primum in lucem editi, adiectis etiam Stirpium iconibus: & breuiſimis Annotatiunculis.

SYLVA, qua rerum foſſilium in Germania plurimarum, Metallorum, Lapidum & Stirpium aliquot ratio-
rum notitiam breuiſimè persequitur, nunquam hactenus uifa.

DE ARTIFICIOSIS extractionibus Liber.

COMPOSITIONES medicinales aliquot, non uulgares.

HIS ACCEDVNT

STOCC-HORNII ET NESSI IN BERNATIVM HELVETIORVM DI-
tione montium, & nascentium in eis Stirpium, descriptio Benedicti Aretij, Græce & Hebraice linguarum.
in schola Bernenſt professoris clarissimi.

ITEM

CONRADI GESNERI DE HORTIS GERMANIAE LIBER RECENS,
una cum descriptione Tulipæ Turcarum, Chamæcerasi montani, Chamæespili, Chamenerij, & Conizoidis;

Omnia summo studio atque industria doctiss, atque excellentiss. viri CONR. GES-
NERI medici Tigurini collecta, & præfationibus illustrata.

Cum Gratia & Privilegio Cæſareo ad annos octo.
M. D. LXI.

Rel. Odescalcor. Collegij Patav. hoc: Iesu.

HORTI GERMANIAE, authore Conrado Gesnero.

235

LIBER NVNC PRIMVM EDITVS, IN QVO STIRPIVM QVAS

diligentissimi quique rei herbaria per Germaniam studiosi suis in hortis educant, tum
nomina literarum ordine percensentur, tum natales plerumque, duratio, & ad cultum
aliquid, aut alia quedam explicantur.

Ad Lectorem.

Mensibus hybernis poteris decerpere flores,
Fructusq; hinc uarios, Lector amice, Vale.

CLARISSIMO VIRO STEPHANO LAVRAEO

Amorfortio medico Cæsareo, doctrina & experientia
summo, Conr. Gesnerus medicus. S. D.

IS MENSIBVS HYBERNIS, CLARISSIME LAVRAEE, DE
litas ruris & horiorum natura negante, ut aliquid genio meo indulgerem, non sine
aliqua spe oblectationis, etiam & utilitatis ab harum rerum studiofis qui legere haec
uoluerint, percipiendæ: omnes quas meminisse poteram habere me in hortulo meo,
aut olim habuisse stirpes, aut quæ in amicorum hortis prouenirent, (quorum aliqui
propter missos ad me catalogos à principio libri à me nominantur,) uno uolumine
uxta literarum ordinem complexus sum. Non tamen solum nomenclaturas posui nu-
das, ut ab illis acceperam: sed plerumque aliquid, quod uel ad nomina ritè imponen-
da, uel natales culiumue ficeret, adiunxi: ut qui hortum instruere cogitaret, non qui-
dem vulgarem, sed omni stirpium genere ornatum, exemplum hic & inquirendi oc-
casionem haberet: ac olim, quemam in Germania stirpes nostro seculo cognitæ in hortis plantatae q; fuissent, queque
durare in eis possint & quantum, intelligeret posteritas: deniq; Galli & Itali Germanorum in tam frigido cœlo stu-
dium in his colendis, proueniūnque, & nominum ex antiquitate repetitorum cognitionem, admirarentur. Hunc
librum quamquam imperfectum (nam specierum infimarum numerus propemodum infinitus mibi uidetur) argu-
menti tamen hactenus ab alto nemine inchoati, prestantie tuæ nuncupandum destinavi: primùm ut amicitiam mu-
tuam sc̄iliciter superioribus annis Augustæ Vindelicorum, cum ad mensam illustris uiri Ioan. Iacobi Fuggeri conue-
nissimus, incœpiam, hoc ceu uinculo inter nos obstringerem: deinde ut in hoc arguento, circa uetera p̄cipue stir-
pium nomina imponenda, tam difficultate & periculo, ac multorum hodie animaduersiōnibus, censuris, controuer-
sijs, emulationi, certaminib; & calumnijs etiam exposito, patronum mihi deligerem, qui his de rebus & recte iu-
dicare posset: & ueras aut uerisimiles opiniones meas sincere contra ambitiosos quosdam defendere, in ijs uero ubi
eram candidè & amicè monere dignaretur. Accipe igitur uir prestantissime hoc mee erga te benevolentie obser-
vantiq; (ut uirtus & doctrina tua meretur: ac propter multa maximāque quibus me obligasti beneficia, gratitudi-
ne ratio postulat) pignus & monumentum, quantumuis exiguum: idq; tam hilari animo, quam ego & liberrime
offerò, & longè maiorame debere libertissime agnosco. eo enim in te amore & ueneratione ducor, ut si beneficijs
equare te, nedum uincere, conarer, amplitudini tuæ inuiriā aliquam fieri putarem. Quod si etiam in Cæsareis
hortis, aut aliorum principum, quibuscum subinde uersaris, harum quoque rerum, ut reliquarum naturalium omnium cognitione tum oble-
stari, tum eruditissimos quosque dererum naturis differendo excellere: nec dubito in hortis maiestatis eius, rara quæ-
dam & peregrina naturæ spectacula uisi: & eiusdem doctrine exemplo incitatos proceres ac magnificos uitros in
hortis etiam exornandis magnificentiam p̄ se ferre. Itaque si celebriorum quorundam in Austria aut uicinis regio-
nibus hortorum rariores aliquas stirpes mihi nomināris, hoc est, alicui studioso harum rerum iuueni ut id perficiat in
posueris, de prisino tuo in me amore nihil dum remississe te intelligam. Vale Tiguri. Ianuarij die XXV. Anno
Dominii M. D. LX.

tionibus semina uaria congeffit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutecie satis, uiræ ei stirpes prouenerunt; non solum uero paucas singulorum generum, præsertim arborum, quæ Lutecie nasci ante hac non solebant, educare contentus est, sed etiam sylvas quarundam, quod ei felix faustumque sit, meditatur.

DE HORTIS ITALIAE.

ITALIAE horti plures instructioresque procul dubio sunt, quam ullius alterius regionis hoc tempore. nam & solum eius fertilissimum est, & aer temperatus: & diuitiis affluentibus, utoluptatumque studiosi homines: & magnus rei medicæ usus. Ergo paucos aliquot nominabo.

Caspar à Gabrielis vir inter nobiles Patauinos longè nobilissimus, omnibus animi atque ingenii dotibus excellit. Cui præter omnium bonarum ac liberalium artis perfectam cognitionem, hoc etiam laudis & gloriæ accessit, quod omnes facultates suas (quibus inter ceteros contentissimus uiuit, nihil ut amplius expetat præter id quod habet) in hortuli sui diligentissima cura insumat, &c. Carolus Stephanus in Horto. Ibidem Priulanus hortus magnificus, plantis uariis & rarib; è Syria etiā accessitis admiratione est. Omnes uero omnium, ni fallor, hortorum magnificencia simul, & stirpium in eo uariarum omnis generis, è Creta etiam & aliunde peregrinarum, numero laudes facile uincit publicus ille Patauii in medicorum gratiam incliti Senatus Veneti liberalitate institutus hortus, cui hoc tempore Aloisius Augustilla Romanus, vir in stirpium historia nostro seculo exercitatissimus atque peritissimus omnium, magna cum laude præst.

Venetiis Murhani nobilissimus est hortus senatoris Hieronymi Cornelii, viri illustris, qui Cypræ insulae præfecturam gessit: ex qua, ut etiam Creta, Alexandria, aliisque regionibus, multa pulcherrima rarissimaque Venetas sibi adferri curauit. In eadem ciuitate prædicatur etiam summopere Maphei de Mapheis medicis hortus: & Pasqualini, & Petri Antonii Michaelis Patricii in uico S. Georgii: & cœnobitarum quorundam, præcipue Franciscanorum, ni fallor.

Illustrissimi ducis Florentini hortus magnificentia structuræ, & stirpium peregrinitate excellit.

Arimini uisendus est Iunii Moderati pharmaco polæ hortus excultissimus.

Romæ in cœnobio quod Aram cœli uocant, hortus est plurimis & egregiis plantis consitus, præcipue ab Angelo Palea & Bartolomæo ab Urbeueterum cœnobitis, qui de medicamentorum compositione librum Mesuæi interpretati sunt. In eadem urbe ciuis Scipio ad S. Apostolum hortum nobilem possidet, ut in Rhabarbaricæ mentione indicauimus. Ioan. Vincetius Pinellus vir genere & doctrina clarissimus, cui Bartolomæus Maranta Venusinus medicus eruditissime scriptanus per cognoscendorum Simplicium medic. Methodum nuncupauit, Neapolini (nifalior) in suis hortis quam plurimas plantas ex uariis remotisque regionibus, magno impendio aduectas (ut ipse Maranta scribit) per pulchre alit.

TVRCAS hodie rei hortensis per quam studiosos esse refert Bellonius Singularium 2.51. ubi taras etiam aliquot stirpes quæ coli ab eis solent, recenseret.

DE HORTIS QVIBVS DAM APVD VETERES
res nobilibus.

DE Hesperidum, Adonidis, Alcinoi, Epicuri & aliorum quorundam hortis factam à ueteribus mentionem, ne sim longior, prætereo.

Horti penitiles Babylonii describuntur à Q. Curtio lib. v.

In Syria fuisse duos paradisos in quibus solis Balsamum coleretur, idque nusquam agrestenasci, Theophrastus tradit historiæ 9. 6. & eiusdem libri cap. 4. Arbores (inquit) iheris ac myrræ, aliae in monte quodam Arabiæ editissimo sponte scuntur;